

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.448/1
van 15 december 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de tijdelijke werkervaring’

Op 14 november 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de tijdelijke werkervaring’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 december 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 december 2016.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een regeling in te stellen betreffende de tijdelijke werkervaring.

Het ontwerp bevat vier hoofdstukken. Hoofdstuk 1 bevat definities en regelt de toeleiding, de werkervaringsovereenkomst, de begeleiding, de instrumenten en de opbouw van het traject. Hoofdstuk 2 regelt de subsidies voor de begeleiding van leefloongerechtigden die in een traject tijdelijke werkervaring stappen. Hoofdstuk 3 bevat een regeling inzake het toezicht op de toelagen aan openbare centra voor maatschappelijk welzijn in het kader van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’. Hoofdstuk 4 regelt de inwerkingtreding en bevat een overgangsmaatregel.

3. Luidens de aanhef van het ontworpen besluit wordt voor de ontworpen regeling rechtsgrond gezocht in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, artikel 5, § 1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”’ en het “Tijdelijkewerkervaringsdecreet van (...)”¹.

Bij nader toezien vindt het ontworpen besluit een voldoende rechtsgrond in artikel 5, § 1, 7°, b), van het decreet van 7 mei 2004 en in de artikelen 5, tweede lid, 6, § 3, 7, tweede lid, 8, § 4, 9 en 36 van het Tijdelijkewerkervaringsdecreet.

Het is bijgevolg niet nodig om een beroep te doen op de algemene bevoegdheid tot uitvoering van de decreten, die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De aanhef van het ontwerp dient met het voorgaande in overeenstemming te worden gebracht.

¹ Hieronder wordt verstaan, het decreet ‘betreffende de tijdelijke werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming’, dat op 30 november 2016 door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement werd goedgekeurd (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 922/6). Artikel 2 van dat decreet bepaalt dat het decreet wordt aangehaald als “Tijdelijkewerkervaringsdecreet van [...]”.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Men redigere het lid van de aanhef waarin wordt gerefereerd aan het advies van de Raad van State als volgt:

“Gelet op advies 60.448/1 van de Raad van State, gegeven op 15 december 2016, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

Artikel 3

5. Artikel 3, eerste lid, van het ontwerp voorziet in een “afsprakenkader” dat wordt opgesteld tussen de VDAB en de gemandateerde OCMW’s “om nadere richtlijnen en structuren te bieden bij het maken van de inschatting en het nemen van de beslissing, vermeld in artikel 2, de toepassing van dit besluit en de uitwerking van de samenwerking met de VDAB”. Artikel 3, tweede lid, van het ontwerp bepaalt de aangelegenheden die ten minste moeten worden geregeld in het afsprakenkader.

In beginsel is er geen juridisch bezwaar tegen een “afsprakenkader” waarbij een nadere invulling en concretisering wordt gegeven aan de bepalingen van het ontwerp. Daarbij dient er wel over gewaakt te worden dat in dat afsprakenkader geen aangelegenheden worden geregeld of bepalingen worden opgenomen die ingaan tegen, afwijken van of een aanvulling zijn van hetgeen is geregeld in het Tijdelijkewerkervaringsdecreet of in het voorliggend ontwerp. Evenmin is het mogelijk om in dat afsprakenkader aangelegenheden te regelen die op grond van de in het voornoemde decreet opgenomen machtigingen of op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in beginsel door de Vlaamse Regering moeten worden geregeld. Het verdient aanbeveling om artikel 3 van het ontwerp in het licht daarvan aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

Artikel 22

6. Artikel 22, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, de dienstverlening erkent en “hij aan het gemandateerde OCMW de steun (verstrekt), vermeld in dit hoofdstuk, voor de realisatie van de voormelde dienstverlening”.

Overeenkomstig artikel 9 van het Tijdelijkewerkervaringsdecreet worden de subsidies verstrekt door de VDAB.² In artikel 22, eerste lid, van het ontwerp dient dan ook een onderscheid te worden gemaakt tussen de beslissing over de subsidiëring (door de bevoegde minister) en de verstrekking van de subsidies (door de VDAB).

² Zie ook artikel 29 van het ontwerp.

Artikel 42

7. Artikel 42, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat de artikelen 12, 15, 34 en 35 van het Tijdelijkewerkervaringsdecreet “ten laatste in werking (treden) op 1 januari 2019”, terwijl deze artikelen op grond van artikel 42, eerste lid, 1°, van het ontwerp reeds in werking treden op 1 januari 2017.

De gemachtigde verklaarde in dat verband dat het tweede lid moet worden beschouwd als een overgangsregeling:

“Het tweede lid betreft inderdaad een overgangsregeling. Het is de bedoeling dat de RSZ-korting (art. 12, 15, 34, 35) ophoudt vanaf 1 januari 2017.

Als overgangsmaatregel kan deze RSZ-korting nog worden genoten voor contracten afgesloten vóór die datum, tot einde van het contract, zonder dat dit later mag zijn dan 1 januari 2019.

Vanaf 1 januari 2017 zijn er dus contracten ‘oude regeling’ die van de RSZ-korting kunnen genieten, en contracten ‘nieuwe regeling’ die niet van de RSZ-korting genieten, maar wel in dit stelsel Tijdelijke Werkervaring moeten passen.

Voor de contracten ‘oude regeling’ kan er dus nog altijd gebruik gemaakt worden van de RSZ-korting, maar om deze overgangsmaatregel tot een redelijke tijd te beperken wordt op 1 januari 2019 sowieso een einde gemaakt aan de RSZ-korting. Vanaf dan kan er voor geen enkele artikel 60-overeenkomst nog gebruik gemaakt worden van een RSZ-korting.”

Rekening houdend met deze toelichting, dient artikel 42, tweede lid, van het ontwerp duidelijker te worden geredigeerd als een overgangsbepaling.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME